

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **J. H.**, bytem P., zastoupené: Mgr. Josef Balín, LL.M., advokát, se sídlem Goethova 294/8, 301 31 Plzeň, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 11.5.2012 proti rozhodnutí žalované ze dne 28.2.2012 č.j. X o *starobní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 28.2.2012 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 13.12.2011 č.j. X se zrušují pro vady řízení a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je povinná zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce Mgr. Josefa Balína, LL.M., na nákladech řízení částku ve výši 2.400,-Kč nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku na účet č. X vedený u Komerční banky a.s.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 15.5.2012 se žalobkyně domáhá přezkoumání *rozhodnutí žalované ze dne 28.2.2012 č.j. X*, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ ze dne 13.12.2011 č.j. X*, kterým byl žalobkyni snížen od 20.1.2012 starobní důchod podle § 56 odst. 1 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), a starobní důchod činí 8.848,-Kč měsíčně.

Žalobkyně k výzvě soudu doplnila žalobu dne 18.5.2012, kdy prostřednictvím svého zástupce vyjádřila nesouhlas s rozhodnutím žalované ze dne 28.2.2012 pro nesprávnost a nezákonnost; neboť žalovaná při výpočtu starobního důchodu nepostupovala správně, když z aktuálního posledního obdrženého osobního listu ze dne 13.12.2011 vyplývá, že nezapočetla do vyměřovacího základu všechny její nároky za období 1.1.2007 do 29.7.2007. Žalovaná měla jednorázově později vyplacené částky rozpočítat na příslušné kalendářní měsíce a roky a

zvýšit tak vyměřovací základy pro výpočet dávky důchodového pojištění tak, jak to rovněž předpokládá nález Ústavního soudu ze dne 9.6.2005, sp. zn. II ÚS 348/04. Ale novým rozhodnutím jí žalovaná snížila starobní důchod, nesprávně rozpočetla částky 218.662,-Kč, 23.304,-Kč, 94.039,-Kč a 102.588,-Kč. Je nelogické, aby při započtení a rozpočtení nových částek do vyměřovacího základu, jí byl starobní důchod nikoli zvýšen, jak předpokládá i citovaný nález Ústavního soudu, nýbrž dokonce snížen. Žalovaná nezapočetla a nerozpočetla v citovaném rozsudku uvedenou částku 698.517,-Kč a nerealizovala tedy rozsudek nadepsaného soudu č.j. 16Cad 78/2009-50 ze dne 27.4.2010. Rovněž žalovaná nezapočetla a nerozpočetla do vyměřovacího nákladu částku 38.374,-Kč s 3% úrokem z prodlení přiznané žalobkyni rozhodnutím Krajského soudu v Plzni sp.zn. 8Co 282/1991, dále částku 10.122,-Kč jako náhradu čisté mzdy za měsíce říjen až prosinec 1990 a leden až březen 1991; také nezapočetla a nerozpočetla dále náhrady za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti stanovené rozhodnutím téhož soudu sp.zn. 13Co 634/1993 ze dne 6.10.1994, dle něhož jí bylo vyplaceno 174.930,80,-Kč s příslušenstvím, ani nezapočetla náhradu za ztrátu na výdělků za období od prohlášení konkursu na úpade ŠKODA, a.s., tj. od 12.9. do 1.12.2001. Vyměřovací základ pro výpočet starobního důchodu za rok 1991 je nesprávně stanoven, spočten. Napadené rozhodnutí je nezákonné i v tom smyslu, že žalobkyně (poznámka soudu: *nikoli žalovaná*) má dle rozhodnutí Krajského soudu v Plzni č.j. 55Cm 47/2003-121 ze dne 25.5.2005 pohledávku ve výši 1.040.159,40,-Kč proti úpadci Škoda a.s., IČ 0021310i, když tato částka nebyla žalovanou započtena do vyměřovacího základu a rozpočtena na příslušné období. *Závěrem žalobkyně navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc žalované k novému řízení a rozhodnutí přiznal jí právo na náhradu nákladů řízení.* (K žalobě byla připojena i kopie napadeného rozhodnutí ze dne 28.2.2012 i předcházejícího rozhodnutí ze dne 13.12.2011.)

Napadeným rozhodnutím ze dne 28.2.2012 žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 13.12.2011, jímž žalobkyni snížila od 20.1.2012 starobní důchod podle § 56 odst. 1 písm. c) zákona a starobní důchod (dále jen **SD**) tak činí měsíčně 8.848,-Kč; v odůvodnění bylo uvedeno, jakým způsobem byly rozpočteny částky 218.662,-Kč v období od 1.10.190 do 30.9.1994, v období od 1.10.1994 do 31.12.1995 – 23.304,-Kč a v období od 1.12.1997 do 31.12.1998 – 102.588,-Kč, přičemž bylo poukázáno na § 3a odst. 1 a 2 vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 284/1995 Sb.; uvedeno také bylo, že základní výměra činila podle § 33 odst. 1 zákona ve znění účinném k datu přiznání důchodu, tedy k 29.7.2007, částku 1 570,-Kč měsíčně, osobní vyměřovací základ žalobkyně činil 18.717,-Kč a výpočtový základ činil 12.336,-Kč a procentní výměra byla vypočtena jako 48% (za 32 roků pojištění získaných žalobkyní do dne vzniku nároku na SD x 1,5) z částky 12.336,-Kč, čili 5.922,-Kč a výše SD byla stanovena jako součet základní a procentní výměry (1.570,-Kč + 5.922,-Kč) tedy 7.492,-Kč; po zvýšení dle nařízení vlády náleží měsíčně v roce 2008 od lednové splátky 7.800,- Kč a od srpnové 8.270,-Kč, od lednové splátky roku 2009 pak 8.539,-Kč a od lednové splátky roku 2011 celkem 8.848,-Kč; jelikož žalobkyni byl SD v původní výši, tj. 8.901,-Kč měsíčně, vyplácen do 19.1.2012, snížení důchodu se v souladu s § 56 odst. 1 písm. c) zákona provede od 20.1.2012; *námitky žalobkyně ze dne 3.1.2012, že jí nebyly správně započteny náhrady za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti (dále jen **renta**) vyplacené v období let 1990 až 2005, proto nesouhlasila s výpočtem svého SD, shledala žalovaná za nedůvodné.*

*Předcházejícím rozhodnutím ze dne 13.12.2011 dle § 56 odst. 1 písm. c) zákona ČSSZ od 20.1.2012 snížila žalobkyni starobní důchod, který činí 8.848,-Kč měsíčně s odůvodněním, že základní výměra důchodu činí 2.230,-Kč měsíčně a procentní výměra ke dni vzniku nároku na důchod (29.7.2007) činí za 32 roků pojištění 5.922,-Kč měsíčně (výpočtový základ činil 12.336,-Kč a osobní vyměřovací základ činil 18.717,-Kč za roky 1986-2006); dále byla uvedena výše SD od ledna a srpna 2008 i od ledna 2009 a 2011 (v částkách shora uvedených); rozpočtením renty v jednotlivých letech se výše SD snížila a také bylo uvedeno, že rozhodnutím se provádí realizace rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 27.4.2011 sp. zn. 16 Cad 78/2009-50; připojen byl i osobní list důchodového pojištění (dále jen **OLDP**) žalobkyně zpracovaný 13.12.2011.*

Dále z připojené kopie *rozhodnutí ČSSZ ze dne 26.9.2007*, jímž byl žalobkyni přiznán starobní důchod od 29.7.2007 dle § 29 písm. a) zákona ve výši 7.257,-Kč měsíčně (za 32 roků pojištění) z odůvodnění mimo jiné vyplývá, že základní výměra činí 1.570,-Kč měsíčně a výpočtový základ (dále jen **VPZ**) činil 11.847,-Kč a jeho výše odpovídala osobnímu vyměřovacímu základu (dále jen **OVZ**) 17.089,-Kč zjištěnému za roky 1986-2006; ode dne přiznání starobního důchodu budou s jeho doplatkem zúčtovány částky vyplacené na důchodu částečném invalidním, který od téhož dne nenáleží.

Žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření ze dne 3.8.2012 k žalobě se vyjádřila ke všem žalobním bodům a mimo jiné sdělila, že jak žalobkyně uvádí, v uvedené věci opětovně rozhodoval Krajský soud v Plzni - nejprve rozsudkem ze dne 5.8.2008 sp.zn. 16Cad 277/2007 zrušil předchozí rozhodnutí žalované ze dne 26.9.2007 a věc jí vrátil k dalšímu řízení a poté rozhodnutími č.j. 16Cad 78/2009-50 ze dne 27.4.2010 a č.j. 16Cad 42/2009-46 ze dne 27.4.2010 zrušil rozhodnutí žalované a věc byla vrácena k novému řízení a rozhodnutí ve věci (žalobní bod II.). Dále zdůraznila, že zápočet částek za období od 1.1. do 29.7.2007 byl již v minulosti předmětem přezkumu, kdy krajský soud rozsudkem sp.zn. 16Cad 277/2007 (5.8.2008) jasně deklaroval, že se vyplacená hrubá mzda ve výši 85.896,-Kč za období od 1.1. do 30.4.2007 do OLDP nezapočítává, neboť žalobkyni byl přiznán důchod ode dne 29.7.2007. Jak přitom vyplývá z § 15, § 16 a § 18 zákona, VPZ se stanoví z OVZ představující měsíční průměr úhrnu ročních vyměřovacích základů pojištěnce za rozhodné období, jímž se rozumí období, které začíná kalendářním rokem bezprostředně následujícím po roce, v němž pojištěnec dosáhl 18 let věku, a končí kalendářním rokem, který bezprostředně předchází roku přiznání důchodu, pokud se dále nestanoví jinak. Žalovaná postupovala správně a v souladu se zákonem, když hodnotila OVZ žalobkyně pouze do roku 2006 (do 31.12.). Rozhodnutím ze dne 13.12.2011 žalovaná realizovala rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 27.4.2010 sp.zn. 16Cad 78/2009-50 a rozpočítala rentu v jednotlivých letech a tento postup potvrdila rozhodnutím ze dne 28.2.2012, jímž zamítla námitky žalobkyně proti výše citovanému rozhodnutí a uvedla v něm podrobný výpočet a rozpočítání částek vyplacených, na které odkázala; výpočet byl z její strany proveden v souladu s právními předpisy. K argumentu žalobkyně, že je nelogické, aby v případě, kdy jsou do vyměřovacího základu započteny a rozpočteny nové částky, byl starobní důchod nikoliv zvýšen, ale snížen, jak i předpokládá citovaný nálezný Ústavního soudu, bylo uvedeno, že v období, jež bylo dodatečně žalobkyni zhodnocováno, představovala řada dnů doby vyloučené, proto se tak v souladu s právní úpravou zhodnocované částky nemohly započíst v plném rozsahu. Nález Ústavního soudu, na který žalobkyně ve věci odkazuje, upravuje obecně smysl a účel zápočtu doby pojištění při

neplatném rozvázání pracovního poměru, ale v žádném případě však nestaví příčinnou souvislost mezi dodatečným zápočtem doby pojištění a tomu odpovídajícímu zvýšení důchodu; to ani nelze předpokládat, jelikož způsob výpočtu důchodu je závislý na mnoha okolnostech a je tak v jednotlivých případech různý (viz charakter vyloučených dob ap.).

K tvrzení žalobkyně uvedeném v žalobním bodu V. žalovaná uvedla, že rozsudky Krajského soudu v Plzni sp.zn. 8Co 282/1991, resp. 13Co 634/1993, nejsou součástí spisové dokumentace, takže je při svém rozhodování neměla k dispozici a ani žalobkyně uvedené částky (38.374,-Kč s 3% úrokem z prodlení a 174.930,80 Kč i s příslušenstvím) doposud nikdy neuplatňovala, když částky uvedené v těchto rozhodnutích nezmiňují ani předchozí rozsudky soudu, které byla žalovaná povinna realizovat. Žalovaná má k dispozici pouze rozsudek Okresního soudu Plzeň-město, sp.zn. 23C 260/1990, který jí byl zaslán dne 1.2.2011 správcem konkursní podstaty a podle jeho výroku byla odpůřící organizace povinna nahradit žalobkyni náhradu mzdy ve výši 10.122,-Kč za měsíce říjen až prosinec 1990 a leden až březen 1991. Částky vyplacené žalobkyni od října r. 1990 do září r. 1994 již byly předmětem soudního přezkumu v rozhodnutí krajského soudu 16Cad 277/2007, přičemž žalovaná tento rozsudek realizovala a částky tak zhodnotila, resp. rozpočetla ve svém rozhodnutí ze dne 1.12.2008, resp. ze dne 13.12.2011.

K žalobnímu bodu VI., kdy žalobkyně pouze konstatovala, že vyměřovací základ pro výpočet SD za rok 1991 je stanoven nesprávně, aniž by konkretizovala, z jakých důvodů a v čem nesprávnost spatřuje, se k tomu proto žalovaná nemůže vyjádřit, jelikož z podání není patrné, v čem měla pochybit. Žalobkyni uváděné období (12.9.–1.12.2001) však ze strany žalované započteno bylo, jak ostatně konstatoval i Krajský soud v Plzni, který v rozsudku sp.zn. 16Cad 277/2007 výslovně uvedl, že porovnáním položek uvedených v OLDP a uvedených v organizacích byly zjištěny nesrovnalosti pouze v letech 1994, 1995 a 1997; ostatní položky v jednotlivých letech uvedené v OLDP i vyplacené organizací souhlasí a nebyly nijak žalobkyni zpochybňovány, což se týká i období od 1.1. do 31.12.2001, kdy byla žalobkyni organizací vyplacena částka 93.216,-Kč.

K žalobnímu bodu VII, že napadené rozhodnutí je nezákonné i v tom smyslu, že žalobkyně má dle rozhodnutí Krajského soudu v Plzni č.j. 55Cm 47/2003-121 ze dne 25.5.2005 pohledávku ve výši 1.040.159,40 Kč proti úpadci Škoda a.s., IČ 0021310i, a tato částka nebyla žalovanou započtena do vyměřovacího základu a rozpočtena na příslušné období, žalovaná uvedla, že orgán sociálního zabezpečení nemůže v žádném případě pro účely důchodového pojištění zohlednit pohledávky, které fyzická osoba uplatňuje, ale nebyly jí reálně vyplaceny, což potvrdil ve svém rozsudku sp.zn. 16Cad 78/2009 i Krajský soud v Plzni („požadavek žalobkyně, aby jí byly do VZ započteny nejen skutečně vyplacené částky náhrady za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti, ale rovněž částky, které jí vyplaceny nebyly, ačkoliv na ně má nárok, dle názoru soudu, není po právu; žalobkyni do VZ mohou být započteny pouze částky skutečně zúčtované v určitém období a vyplacené.; poté co žalobkyni budou dlužné částky vyplaceny a zúčtovány, žalobkyně může u žalované podat novou žádost o přepočítání SD a DIČ a žalovaná bude opět postupovat dle § 56 odst. 1 ZDP“).

Závěrem žalovaná zdůraznila, že při svém rozhodování postupovala zcela v souladu se zákonnými předpisy a navrhla zamítnutí žaloby žalobkyně jako nedůvodné.

Ze zasláního dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně soud zjistil, že skutečnosti uvedené žalovanou ve vyjádření ze dne 3.8.2012, jehož stejnopis byl zaslán i žalobkyni, odpovídají obsahu tohoto spisu; napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dle

založené dodejky dne 22.3.2012 (původně zaslané rozhodnutí bylo žalované vráceno dne 9.3.2012 pro nesprávné přijetí žalobkyně). Soud však zjistil, že se v něm nenalézá žádné platné rozhodnutí o přiznání starobního důchodu žalobkyni od 29.7.2007 – původním rozhodnutí ČSSZ ze dne 26.9.2007 byl žalobkyni dle § 29 písm. a) zákona přiznán SD od 29.7.2007 ve výši 7.257,-Kč měsíčně, to však bylo zrušeno pravomocným rozsudkem zdejšího soudu ze dne 5.8.2008 č.j. 16Cad 277/2007-51 (*žalované bylo uloženo započítat do vyměřovacího základu v roce 1994 částku 218.662,-Kč, v roce 1995 částku 23.304,-Kč a v roce 1997 částku 94.039,-Kč a provést nový výpočet důchodu*) a poté byl tento rozsudek realizován rozhodnutím ČSSZ ze dne 1.12.2008, jímž byl zvýšen SD od 29.7.2007 dle § 56 odst. 1 písm. b) zákona na částku 7.539,-Kč, které ale bylo zrušeno pravomocným rozsudkem zdejšího soudu ze dne 27.4.2010 č.j. 16Cad 42/2009-46 pro vady řízení (*vyplacená renta nebyla rozpočítána do vyměřovacího základu za jednotlivé roky*), aniž by se tehdy soud zabýval tím, že dle 56 odst. 1 písm. b) zákona lze zvýšit pouze již přiznaný důchod (*uvedené rozsudky zdejšího soudu jsou ve spisu založeny*).

Následně žalobkyně v *replíce* dne 28.8.2012 setrvala nadále na své žalobě a mimo jiné uvedla, že tvrzení žalované k žalobnímu bodu IV., že započítala a rozpočetla náhrady za ztrátu na výdělku v jednotlivých letech a tím že realizovala rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 27.4.2010, č.j. 16Cad 78/2009-50 z rozhodnutí žalované ze dne 28.2.2012, na které odkazuje, nevyplývá, zejména počet dnů tzv. dob vyloučených je nesprávně stanoven; odůvodnění rozhodnutí neobsahuje informaci o tom, jak žalovaná došla k počtu vyloučených dob; z tohoto pohledu je rozhodnutí ze dne 28.2.2012 nepřezkoumatelné. Žalobkyně dále připojila kopii rozhodnutí Krajského soudu v Plzni sp.zn. 13Co 634/1993 ze dne 6.10.1994 s tím, že není pravda, že by žalovaná rozhodnutí neznala a žalobkyně je po ní neuplatňovala, protože je předložila v soudním řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp.zn. 16Cad 277/2007, takže bylo účinné vůči žalované, jakmile se o něm v řízení dozvěděla. Žalovaná tedy, jak sama sdělila, dané rozhodnutí neznala, ač ho měla k dispozici a bylo jí známo, byla s ním seznámena; uvedené rozhodnutí nezapočetla a nerozpočetla, jak sama potvrdila, ač tak učinit měla. Dále žalobkyně předložila kopii rozhodnutí jmenovaného soudu sp.zn. 8Co 282/1991 z 13.8.1991, o němž žalovaná tvrdí, že jí rovněž není známo; ohledně tohoto rozhodnutí týkající se započítání částky 38.374,-Kč s 3% úrokem z prodlení platí to samé, co bylo uvedeno u rozhodnutí sp.zn. 13Co 634/1993 ze dne 6.10.1994.

Po doručení repliky žalobkyně včetně připojených příloh žalovaná *doplnila své vyjádření* dne 22.10.2012 a mimo jiné uvedla, že skutečnost, že žalobkyni rozpočetla náhrady za ztrátu na výdělku v jednotlivých letech a realizovala tak rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 27.4.2012, sp.zn. 16Cad 78/2009-50, je výslovně uvedena v rozhodnutí ze dne 13.12.2011 (*prvostupňové rozhodnutí*), které bylo potvrzeno rozhodnutím ze dne 28.2.2012 a tento stav nikterak nezměnilo. Dále bylo uvedeno, že pokud žalobkyně namítá, že žalovaná nesprávně stanovila počet vyloučených dob, dané tvrzení však blíže nerozvádí a ani nestanoví, v čem pochybení spočívá, ač při takovémto zpochybnění postupu by žalovaná očekávala, že žalobkyně sama počet dní vyloučených dob vymezí. V opačném případě nezbyvá než podotknout, že žalovaná si na svém výpočtu trvá a pochybení nepřipouští; pokud žalobkyně s výpočtem vyloučených dob nesouhlasí, měla by své tvrzení věrohodným způsobem prokázat. K počtu vyloučených dob žalovaná poznamenala, že nedílnou součástí rozhodnutí prvního stupně je OLDP, kde je počet vyloučených dob uveden a došla k němu

hodnocením evidenčních materiálů, které má k dispozici a jsou součástí spisové dokumentace. Žalovaná dále uvedla, že pokud žalobkyni není jasné, jaké materiály byly podkladem pro stanovení počtu vyloučených dob, mohla kdykoliv v průběhu správního řízení požádat o nahlédnutí do spisové dokumentace. K tvrzení žalobkyně o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí ze dne 28.2.2012 uvedla, že nepřezkoumatelností správního rozhodnutí z toho důvodu, že neobsahuje úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí, se již zabýval Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 15.8.2012 sp.zn. 3Ads 11/2012-34, který výslovně uvedl, že rozhodnutí správního orgánu může být zrušeno pro nepřezkoumatelnost pouze v případě, že trpí "obecně velmi intenzivními vadami"; nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nedostatek důvodů pak může být vyslovena pouze v případě, že vada předmětného správního rozhodnutí mohla mít vliv na jeho zákonnost; pouhé dílčí nedostatky odůvodnění či jakékoli jiné "nedokonalosti" správního rozhodnutí, které zůstaly bez potenciálního vlivu na jeho zákonnost, nejsou dostatečným důvodem pro zrušení tohoto rozhodnutí. Ohledně rozhodnutí Krajského soudu v Plzni sp.zn. 13Co 634/1993 ze dne 6.10.1994 a sp.zn. 8Co 282/1991 z 13.8.1991 žalovaná zdůraznila, že z rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 5.8.2008 sp.zn. 16Cad 277/2007 vyplývá, že přílohou žaloby byl pouze rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 6.10.1994, ale rozsudek sp.zn. 8Co 282/1991 v něm nikde zmíněn není a soud jej tak v rozporu s tvrzením žalobkyně nezohlednil. Rozsudek výše uvedeného soudu ze dne 5. 8.2008 nařídil žalované mj. zohlednit i náhrady mzdy za roky 1990 až 1994 v celkové výši 218.662,-Kč, což žalovaná realizovala rozhodnutím ze dne 1.12.2008 a částky uplatňované žalobkyní tak již v minulosti v souladu s rozhodnutím soudu zhodnotila, proto tomuto nároku žalobkyně není možné vyhovět. *Závěrem žalovaná setrvala na svém napadeném rozhodnutí ze dne 28.2.2012 a na vyjádření ze dne 3.8.2012 a navrhla zamítnutí žaloby žalobkyně jako nedůvodné.*

Žalobkyně v podání ze dne 29.11.2012 pouze sdělila, že trvá na žalobě a předchozím vyjádření ze dne 28.8.2012 a navrhla soudu, aby vyhověl žalobě.

*K výzvě soudu podáním ze dne 21.5.2013 zástupce žalobkyně specifikoval náhradu nákladů řízení, kdy požadoval celkem 14.400,-Kč za 6 úkonů právní služby á 2.100,-Kč za 1 úkon dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen **advokátní tarif** či **AT**) v roce 2012: dne 13.4. (převzetí a příprava zastoupení), 18.5. (písemná žaloba), 27.8. (prostudování spisu), 29.8. (vyjádření žalobkyně), 26.9. (prostudování spisu) a 29.11. (vyjádření žalobkyně), dále požadoval 6x režijní paušál (á 300,-Kč) s tím, aby náklady řízení byly poukázány na účet č. X vedený u Komerční banky a.s.*

*Z připojeného spisu zdejšího soudu a v něm založeného **pravomocného rozsudku** č.j. 16Cad 42/2009-46 ze dne 27.4.2010 vyplývá, že jím bylo rozhodnutí žalované ze dne 1.12.2008 č.j. X (o zvýšení SD žalobkyni od 29.7.2007 dle § 56 odst. 1 písm. b) zákona na částku 7.539,-Kč) zrušeno pro vady řízení a věc vrácena žalované k novému řízení a rozhodnutí (žalované bylo uloženo, aby žalobkyni započítla do vyměřovacího základu v jednotlivých letech v rozsudku specifikované částky, které za dané období rozloží do jednotlivých kalendářních měsíců a roků a provede nový výpočet důchodu) a žalovaná byla povinna žalobkyni uhradit částku 2.400,-Kč do 1 měsíce od právní moci rozsudku.*

Dále z připojeného spisu zdejšího soudu a v něm založeného *pravomocného rozsudku* č.j. 16Cad 78/2009-50 ze dne 27.4.2010 vyplývá, že jím bylo rozhodnutí žalované č. I. (od 5.8.2005 byl žalobkyni zvýšen částečný invalidní důchod dle § 56 odst. 1 písm. b) a § 55 odst. 2 zákona na částku 4.429,-Kč měsíčně) a č. II. (zamítnutí žádosti žalobkyně o zvýšení starobního důchodu dle § 56 odst. 1 písm. d) zákona) ze dne 8.1.2009 č.j. 495 729 117 pro vady řízení zrušeno a věc vrácena žalované k novému řízení a rozhodnutí (žalované bylo uloženo, aby žalobkyni započítla do vyměřovacího základu v jednotlivých letech v rozsudku specifikované částky, které za dané období rozloží do jednotlivých kalendářních měsíců a roků a provede nový výpočet důchodů; také bylo uvedeno, že do vyměřovacího základu mohou být pouze započteny částky skutečně zúčtované v určitém období a vyplacené, nelze započítat částky, které vyplaceny nebyly, ačkoliv má na ně nárok) a žalované byla uložena povinnost žalobkyni uhradit částku 2.400,-Kč do 1 měsíce od právní moci rozsudku.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen *správní orgán*). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění. Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

Podle § 29 písm. a) zákona ve znění platném k datu 29.7.2007, tj. datu přiznání SD, pojištěnec má nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně 25 let a dosáhl aspoň věku potřebného pro vznik nároku na starobní důchod (dále jen *důchodový věk*).

V § 56 odst. 1 zákona je stanoveno následující: zjistí-li se, že

- a) nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen,
- b) důchod byl přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, důchod se zvýší nebo přizná, a to ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží, nejvýše však tři roky nazpět ode dne zjištění nebo uplatnění nároku na důchod nebo jeho zvýšení; pro běh této lhůty platí § 55 odst. 2 věta třetí obdobně,
- c) důchod byl přiznán nebo je vyplácen ve vyšší částce, než v jaké náleží, nebo byl přiznán nebo se vyplácí neprávem, důchod se sníží nebo odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen,

d) se změnily skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu, postupuje se obdobně podle ustanovení písmene b) nebo c).

Žalobkyně se podanou žalobou v této věci domáhá zrušení napadeného rozhodnutí ze shora uvedených důvodů. Soud pak na základě všech zjištěných skutečností v této věci dospěl k závěru o částečné důvodnosti *žaloby proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 28.2.2012*. Soud po přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 28.2.2012 dospěl k uvedenému závěru i *s přihlédnutím k § 67 odst. 2 věta první a § 68 odst. 1 až 3 správního řádu, tj. zákona č. 500/2004 Sb.* (rozhodnutí se vyhotovuje v písemné formě, obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků; ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno a označení účastníků; v odůvodnění se uvedou *důvody výroku, podklady pro jeho vydání*, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků), *jelikož žalovaná do rozhodnutí ze dne 28.2.2012 ani do předcházejícího rozhodnutí ze dne 13.12.2011*, zejména důvody výroku a podklady pro jeho vydání požadované správním řádem neuvedla. **Rozhodnutí ČSSZ ze dne 13.12.2011** soud shledal nepřezkoumatelným pro nesrozumitelnost, jelikož z něho není vůbec zřejmý důvod snížení SD, z jaké částky došlo k jeho snížení a zejména zcela chybí údaje o rozpočítání vyplacené renty v jednotlivých letech, kvůli němuž došlo ke snížení výše důchodu, stejně tak i výpočet nové výše důchodu: *původně přiznáno (26.9.2007) měsíčně 7.257,-Kč, procentní výměra činila 5.687,-Kč a základní výměra 1.570,-Kč (VPZ – 11.847,-Kč a OVZ – 17.089,-Kč) a při snížení SD (13.12.2011) uvedena ke dni 29.7.2007 pouze procentní výměra 5.922,-Kč*, základní výměra nikoli (VPZ – 12.336,-Kč a OVZ – 18.717,-Kč), přičemž je vůbec otázkou, o snížení jakého a kdy přiznaného SD se jedná, jelikož procentní výměra v rozhodnutí ze dne 13.12.2011 je vyšší než původně přiznaná procentní výměra; navíc lze důvodně pochybovat, zda skutečně rozhodnutím ze dne 13.12.2011 byla provedena realizace rozsudku zdejšího soudu ze dne 27.4.2010 sp. zn. 16Cad 78/2009-50 s ohledem na to, že tímto rozsudkem byla zrušena rozhodnutí žalované o zvýšení částečného invalidního důchodu a o zamítnutí žádosti o zvýšení starobního důchodu. Ani napadené **rozhodnutí žalované ze dne 28.2.2012** o zamítnutí námitek nelze považovat za srozumitelné, tudíž je rovněž nepřezkoumatelné, jelikož ani z něho není zcela zřejmý důvod vedoucí k potvrzení rozhodnutí ze dne 13.12.2011 o snížení SD žalobkyni, i když odůvodnění obsahuje značné množství rozhodných skutečností oproti předcházejícímu rozhodnutí ze dne 13.12.2011, ale nelze zjistit, jakým způsobem a z jakého důvodu došlo ke snížení SD, když v původním rozhodnutí o přiznání SD ze dne 26.9.2007 byla procentní výměra k datu 29.7.2007 nižší oproti procentní výměře uvedené v rozhodnutí ze dne 13.12.2011, přesto došlo ke snížení SD. K postupu uvedenému v odůvodnění rozhodnutí ze dne 28.2.2012 o rozpočítání a započítání vyplacené renty žalobkyni v tam uvedených období soud nemá výhrady, správná je i aplikace § 3a odst. 1 a 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., avšak konkrétní důvod snížení SD absentuje; také není uvedeno, zda výše starobního důchodu celkem 7.492,-Kč je stanovena k datu 29.7.2007 či k jinému datu, když dosud není vydáno rozhodnutí o přiznání SD od 29.7.2007. Soud pouze podotýká, že dosud nejsou v zaslaném dávkovém spisu založena rozhodnutí, jimiž by byly skutečně realizovány citované rozsudky zdejšího soudu ze dne 27.4.2010 č.j. 16Cad 42/2009-46 a 16Cad 78/2009-50.

Žalobkyně sice v žalobě tvrdila, že vyměřovací základ pro výpočet SD za rok 1991 je nesprávně stanoven, avšak neuvedla, v čem nesprávnost spočívá, stejné je to i o její námitce ohledně počtu dnů tzv. vyloučených dob uvedené až v replice dne 28.8.2012. Soud nezjistil, že by žalovaná postupovala v rozporu s nálezem Ústavního soudu ze dne 9.6.2005 sp. zn. II. ÚS 348/04, rovněž nesrovnalosti ohledně započtení renty byly zjištěny soudem (rozsudek sp. zn. 16Cad 277/2007) pouze v letech 1994, 1995 a 1997, což žalovaná odstranila. Příjmy za rok 2007 nelze pro výpočet důchodu zhodnotit s ohledem na datum přiznání SD od 29.7.2007, jak ostatně dostatečně vysvětlila žalovaná ve svém vyjádření ze dne 3.8.2012, s nímž se soud ztotožňuje a pro stručnost na něj odkazuje. Důkazní břemeno spočívá na žalobkyni, tudíž ona prokazuje svá tvrzení, naproti tomu žalovaná je povinna vycházet z evidenčního materiálu (zejména evidenční listy důchodového pojištění) vyhotovovaného zaměstnavateli pojištěnců a není oprávněna údaje v nich uvedené měnit. Žalovaná započetla a rozpočetla částky v předmětných letech, jak jí bylo uloženo citovanými rozsudky zdejšího soudu ze dne 27.4.2010, ale vydáním rozhodnutí ze dne 13.12.2011 skutečně realizaci rozsudku v něm uvedeném neprovedla.

V souladu s § 88 zákona č. 582/1991 Sb. ve znění platném od 1.1.2010 je smyslem námitkového řízení přezkoumat rozhodnutí správního orgánu tak, aby na konkrétní nesouhlas a námitky účastníka řízení byla dána zcela přesvědčivá, srozumitelná a jasná odpověď formou správního aktu a vyjasnění toho, jakým způsobem k předmětnému rozhodnutí správní orgán dospěl, což v dané věci však není. Pokud účastník řízení, tj. žalobce, nezjistí z rozhodnutí jeho důvody, nemůže se proti němu účinně bránit a celé další řízení - správní i následné soudní - po podání žaloby pak postrádá svůj primární význam.

Soud rovněž nemohl přehlédnout s ohledem na zjištěné skutečnosti, že v této věci nebyla naplněna zásada, že odvolací orgán se v odůvodnění rozhodnutí o odvolání (tj. námitkách) musí vypořádat se všemi důvody uvedenými v odvolání a uvést, o které právní předpisy a jejich ustanovení se při rozhodování opírá a jakými úvahami se při jejich použití řídil; pokud tak neučiní, je takové rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a), odst. 3 s.ř.s.), jak vyplývá i z rozhodovací činnosti Nejvyššího správního soudu se sídlem v Brně (dále jen *NSS*), který se k otázce přezkoumatelnosti správních rozhodnutí vyslovil rozšířeným senátem v *usnesení ze dne 19.2.2008, č.j. 7Afs 212/2006-74*, v němž uvedl, že: „*je nepřezkoumatelné takové rozhodnutí odvolacího správního orgánu, pokud rozsah provedeného správního přezkoumání nenalezne odraz v písemném odůvodnění rozhodnutí odvolacího správního orgánu*“. K otázce přezkoumatelnosti správních aktů se vyjádřil NSS také v *rozsudku č.j. 7Afs 1/2010-53 ze dne 4.2.2010*, v němž v návaznosti na shora citované usnesení rozšířeného senátu konstatoval: „*Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů je třeba vykládat v jejím skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí v důsledku nemožnosti zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Pakliže správní orgán vydá rozhodnutí, které je přezkoumatelné ve správním soudnictví, přičemž z jeho odůvodnění nelze ničeho zjistit (obsah a důvody jeho vydání), je zcela opodstatněný názor soudu, že je takové rozhodnutí nepřezkoumatelné a je třeba jej pro tuto vadu zrušit*“.

Napadené rozhodnutí žalované je tudíž nepřezkoumatelné, když nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí, která je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí,

zjišťuje soud ex offio. K učinění takového závěru soudem není zapotřebí namítání nepřezkoumatelnosti žalobcem; dojde-li soud k závěru, že napadené správní rozhodnutí je nepřezkoumatelné, zruší je, aniž by se námitkami žalobce musel věcně zabývat (viz rozsudek NSS ze dne 9.6.2004 sp.zn. 5A 157/2002 publikovaný ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 359/2004). *V této věci žalobkyně namítala nejenom nesprávnost, ale i nezákonnost napadeného rozhodnutí, přičemž nezákonnost soud neshledal, jelikož rozhodnutí byla vydána oprávněným správním orgánem dle příslušného zákona, přičemž skutečnost, že bylo po zrušení uvedených rozhodnutí žalované zdejším soudem dne 27.4.2010, vydáno pouze rozhodnutí o snížení starobního důchodu žalobkyně od 20.1.2012, aniž by předtím bylo nejprve vydáno rozhodnutí o přiznání tohoto důchodu nelze považovat za nezákonnost dle názoru soudu, ale za vadu řízení. V této věci došlo k nepřehledné situaci, na čemž mají určitý podíl i předmětné rozsudky zdejšího soudu ze dne 27.4.2010 (samosoudkyně JUDr. Charvátová), když nebyla zavázána žalovaná zejména k vydání rozhodnutí o přiznání SD a soud se vůbec nezabýval tím, že žalovaná již tehdy vydala rozhodnutí dne 1.12.2008 o zvýšení starobního důchodu, aniž by předtím či tím samým rozhodnutí rozhodla o přiznání tohoto důchodu a případně jej dalším výrokem či samostatným rozhodnutím zvýšila, event. snížila při splnění zákonných podmínek.*

Soud tudíž ze všech shora uvedených důvodů napadené rozhodnutí žalované ze dne 28.2.2012 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 13.12.2011 zrušil bez nařízení jednání pro zjištěné vady řízení, tj. pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti a i proto, že skutkový stav napadeného rozhodnutí nemá oporu ve spisu nevydáním rozhodnutí o přiznání SD (§ 76 odst. 1 písm. a) a b), § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 s.r.s.) a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, jak vyplývá z výroku I. rozsudku.

Žalovaná v této věci vydá nové rozhodnutí, jímž bude zejména realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 17/2012 ze dne 30.5.2013, jehož výrok i odůvodnění bude zcela v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a rovněž i s příslušnými ustanoveními zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění. Nejprve tedy vydá rozhodnutí o přiznání starobního důchodu žalobkyni od 29.7.2007 dle § 29 písm. a) zákona platného k uvedenému datu, přičemž při výpočtu tohoto důchodu zohlední všechny dosud zjištěné rozhodné skutečnosti, tedy nejenom skutečnosti uvedené ve shora citovaných rozsudcích zdejšího soudu ze dne 27.4.2010 č.j. 16Cad 42/2009-46 a 16Cad 78/2009-50, ale i skutečnosti sdělené správcem konkursní podstaty Škoda a.s. dne 4.10.2011 ohledně výplaty renty, stejně tak i další skutečnosti vyplývající i z ostatních shora uvedených rozsudků Krajského soudu v Plzni, pokud dosud nebyly všechny zohledněny v případě, že předmětné částky byly zúčtovány a žalobkyni vyplaceny. V odůvodnění nového rozhodnutí budou uvedeny všechny rozhodné skutečnosti tak, aby byly srozumitelné nejenom pracovníkům žalované ČSSZ, ale zejména žalobkyni, tudíž budou vysvětleny rozdíly ve výpočtech důchodu oproti původně vydanému rozhodnutí ze dne 26.9.2007 i ze dne 13.12.2011 a ze dne 28.2.2012, jelikož rozhodnutí zrušená tímto rozsudkem všechny požadované skutečnosti neobsahovaly, jak uvedeno shora. Rovněž obsah OLDP, který bude přílohou (nedílnou součástí) nově vydaného rozhodnutí o přiznání starobního důchodu žalobkyni, bude obsahovat původní údaje i nové rozhodné údaje, aby i jeho obsah byl srozumitelný bez potřeby toho, aby bylo nutno porovnávat předtím zpracované OLDP doručené žalobkyni. Žalovaná však svoji pozornost zaměří také na to, aby se vypořádala s případným zvýšením částečného invalidního důchodu,

který byl žalobkyni vyplácen do přiznání SD, tj. do 29.7.2007, dále zohlední skutečnost, že rozhodnutí o snížení SD ze dne 13.12.2011 potvrzené rozhodnutím ze dne 28.2.2012 bylo zrušeno soudem a také rozhodne o žádosti žalobkyně o zvýšení SD, když její rozhodnutí č. II. ze dne 8.1.2009 bylo také zrušeno soudem dne 27.4.2010, pokud tak dosud neučinila. Soud apeluje na žalovanou, aby již konečně v této věci vydala rozhodnutí, které bude v případě podání žaloby přezkoumatelné a nebude nutno jej rušit pro vady řízení (nesrozumitelnost).

Soud ještě podotýká, že právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s. a rovněž připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. *v této věci k datu 28.2.2012*. Rovněž se soud omlouvá za délku tohoto řízení spočívající v objektivních okolnostech.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně, která měla ve věci úspěch, náhradu nákladů řízení požadovala a soud vyhověl pouze částečně, jelikož za úkon právní služby dle něho nelze považovat prostudování spisu jejím zástupcem dne 27.8.2012 (30 minut), když do spisu bylo založeno pouze vyjádření žalované ze dne 3.8.2012, které mu bylo doručeno dne 9.8.2012, a dále dne 26.9.2012 (6 minut), kdy nedošlo ke změně obsahu spisu kromě jejich vyjádření ze dne 28.8.2012, ani pouhé sdělení ze dne 29.11.2012, že žalobkyně trvá na žalobě. Soud sice shledal, že její nárok je oprávněný a přiznal jí částku za požadované uznané 3 úkony právní služby (a 500,-Kč), tj. *1.500,-Kč* a 3 režijní paušály/náhrada hotových výdajů/ (a 300,-Kč), tj. *900,-Kč*, což je zcela v souladu s § 9 odst. 2, § 7, § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 odst. 3 advokátního tarifu; tedy *celkem 2.400,-Kč*. Uvedenou částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobkyně ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou na uvedený účet.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 30. května 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně